

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τέταρτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ
1 Γανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἰτησιαί.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

25 Δεκεμβρίου 1877

Μετὰ τοῦ παρόντος φυλλαδίου, συμπληρουμένου τοῦ Δ' τόμου τῆς Ἑστίας, δίδονται τοῖς συνδρομηταῖς αὐτῆς ὁ «Πίναξ τῶν περιεχομένων» ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ καὶ τὸ ἐξώφυλλον.

Ὁ Δ' τόμος εὐρίσκεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἑστίας καὶ πωλεῖται ἀντὶ φρ. 6, δεδεμένος δὲ φρ. 8.

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1877 λήγει τὸ δευτερον ἔτος τῆς Ἑστίας. Ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὴν Ἑστίαν καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΔΑΡΒΙΝ

Βιογραφικὸν σχεδιάσμα μικροῦ τινος παιδίου.

ὑπὸ Σπ. Μηλιαράκη.

Ψαμμίτιχος ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, διηγείται ὁ Ἡρόδοτος (βιβλ. II, 2), θέλων νὰ μάθῃ ποῖον ἐκ τῶν ἔθνων εἶνε τὸ ἀρχαιότερον, διέταξε ν' αναθρέψωσι δι' αἰγῶν ἐντελῶς, κεχωρισμένα ἀλλήλων δύο βρέφη, ἐκθέσας αὐτὰ εἰς μέρος ἕρμηον, μακρὰν πάσης ἀνθρωπίνης ὀμιλίας ἢ φθόγγου. Τὰ παιδιὰ οὕτως ἀνατραφέντα μετὰ διετῆ χρόνον ὡς πρώτην φωνὴν (ἐνθρῶνον) ἐφθέγγαντο τὴν βεκοῦ, αὐτὴν δ' ἐφώνουν κατ' ἐπανάληψιν. Ὁ Ψαμμίτιχος ἀκούσας τοῦτο παρὰ τῶν ἐμπειπιστευμένων τὴν φύλαξιν τῶν παιδίων ποιμένων, ἠρῶνθησεν εἰς ποίαν ἄρα διάλεκτον ὑπάρχει ἡ λέξις αὕτη ἐν χρήσει; ἔμαθε δὲ ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο φρυγιστὶ ὁ ἄρτος. Οὕτω διὰ τοῦ τρόπου τούτου, λέγει ὁ Ἡρόδοτος, ἐπίεσθη ὁ Ψαμμίτιχος, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἀρχαιότερον ὅλων τῶν ἔθνων εἶνε οἱ Φρύγες.

Τὸ ἀρχαιότατον τοῦτο πειραματικὸν εἶδος τῆς ἐρευνῆς τοῦ Ψαμμίτιχου πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ἡλικίας τῶν ἔθνων εἶνε λίαν περιεργον, διότι μάλιστα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἤρξαντο οἱ ἐπιστήμονες πειραματίζοντες ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ ἀναζητούντες οὐ μόνον τὴν ἐξιχνίασιν πολλῶν κατὰ τὰς πρώτας προϊστορικὰς περιόδους τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως ἀγνώστων καὶ δυσλήτων ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ, τὸ σπουδαιότερον, καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δρόμον ὃν διατρέχουσιν αἱ ἀνθρώπινοι λειτουργίαι, σωματικαὶ τε καὶ πνευματικαὶ, μέχρι τῆς τελειοτέρας αὐτῶν ἀναπτύξεως. Τὸ ἀνθρώπινον βρέφος, δίκην νεογνοῦ αἰλοῦρου θεωρούμενον καὶ ἐξεταζόμενον,

καὶ δίκην βατράχου ἢ κονίκλου ποτιζόμενον διὰ φαρμάκων ἢ ἄλλως πως ἐκβιαζόμενον εἰς ἐκδήλωσιν τῶν διαφόρων φαινομένων τῆς ζωῆς, παρέχει τόσῳ περίεργα καὶ ἐπιστημονικῶς διδακτικὰ ἐξαγόμενα, ὥστε ἡ περὶ αὐτοῦ ἔρευνα ἤρξατο νεωστὶ θεωρουμένη μία τῶν πρωτίστων, ἰδίως διὰ τὴν ἀληθῆ ἐμπειρικὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν γλωσσολογίαν.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἄμα γεννόμενον, ἀπεδόθησαν ἀνέκαθεν πλήθος ἐμφύτων ἰδιοτήτων, δι' ὧν καθωπλισμένος εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ κόσμου. Δι' αὐτῶν δ' ἐξήγουν τὰ πλείστα τῆς νηπιακῆς ἡλικίας φαινόμενα. Οὕτω καὶ αὐτὸς ὁ πρῶτος τοῦ ἀρτιγενήτου νηπίου κλαυθμηρικοῦς ἀπεδόθη εἰς ἀγανάκτησιν καὶ ἔκρηξιν θυμοῦ, διότι θέλον διήθεν τὸ βρέφος νὰ κινηθῆ, αἰσθάνεται τὰ δεσμὰ τῆς ἀδυναμίας ἀποκωλύοντα τὰς κινήσεις τῶν μελῶν, καὶ ἐπομένως ἀγκυκτεῖ συναισθανόμενον τὴν πρώτην ταύτην ἀρπαγὴν τῆς ἐλευθερίας! Δυστυχῶς ὅμως μεταξὺ ποιήσεως καὶ ἐξαγομένων παρατηρήσεων τὸ χάσμα εἶνε πάμμεγα. Οὕτω τὸ πρῶτον κίνημα τῶν βρεφῶν εἶνε, κατὰ *Kussmaul*, ἀποτελεσμα τῆς ἀσυνήθους καὶ πρώτης ἐντυπώσεως, ἢ ὁ ψυχρὸς ἐξωτερικὸς ἀήρ ἀσκει ἐπὶ τοῦ θερμοῦ εἰσέτι καὶ τρυφεροῦ σώματος τοῦ παιδίου. Ἐπίσης καὶ αἱ πρώται αὐτοῦ κινήσεις πρὸς θηλασμόν, αἱ θεωρούμεναι πρότερον ὡς λογικῆ συναίσθησις καὶ πλήρης θαυμασίου λογισμοῦ πρᾶξις, γίνονται ὅλως ἀκουσίως καὶ ἀσυνειδήτως, καθόσον καὶ πᾶν οἰονδήποτε πρᾶγμα, εἰσαγόμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ νεογνοῦ, θηλάζεται ὡς μαστός. Τὰ αὐτὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἰπωμεν καὶ ἐπὶ πλείστων ἄλλων φαινομένων τῆς ἐμβρυακῆς ἡλικίας.

Οὕτως δὲ κατὰ τὸ σῶμα γυμνὸς γεννόμενος ἄνθρωπος ἀπογυμνοῦται ἀδιακόπως καὶ ἐγυμνώθη ὅλως τῶν ἀποδοθεῖσων αὐτῷ ἐγγενῶν ἰδιοτήτων καὶ πνευματικῶν περιβολῶν. Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ καταληφθῶμεν ὑπὸ φόβου καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ προμαντεύσωμεν κακὸν διὰ τὸ οὕτως ἀπογυμνωθῆν ἀνθρώπινον πλάσμα; Βεβαίως ὄχι. Αἱ σκληραὶ καὶ ἀμελικοὶ φυσικαὶ ἐπιστήμαι, οἱ νέοι οὗτοι ποιμένες τοῦ Ψαμμίτιχου καὶ ἀκλήτοι τροφοὶ τῶν τελειοτάτων τῶν ἔντων, ἐδίδαξαν ἡμᾶς εὐτυχῶς, ὅτι μόνον ἐπικίνδυνον καὶ ἐπίφοβον ψῦχος εἶνε τὸ ἀπὸ τῶν προλήψεων